

Lieta C-473/19

**Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkums saskaņā ar Tiesas
Reglamenta 98. panta 1. punktu**

Iesniegšanas datums:

2019. gada 18. jūnijs

Iesniedzējtiesa:

Vänerns borgs tingsrätt, mark- och miljödomstolen (Zviedrija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2019. gada 12. jūnijs

Prasītāja:

Föreningen Skydda Skogen

Atbildētāja:

Länsstyrelsen i Västra Götalands län

B.A.B.

Pamatlieta

Bezpeļņas organizācijas prasība par *länsstyrelsen* (Reģionālā administratīvā padome) lēmumu neveikt nekādus izpildes pasākumus saistībā ar paziņošanu par mežizstrādi meža platībā, kas aptver vairāku dzīvnieku sugu dzīvotnes, kuras ir aizsargātas saskaņā ar Direktīvu 92/43/EEK un Direktīvu 2009/147/EK.

Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu faktiskais un juridiskais konteksts

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu saskaņā ar LESD 267. pantu par Direktīvas 93/43 12. panta un Direktīvas 2009/147 5. panta interpretāciju.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu

1. Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/147/EK (2009. gada 30. novembris) par savvaļas putnu aizsardzību 5. pants ir jāinterpretē

tādējādi, ka ar to netiek pieļauta valsts prakse, saskaņā ar kuru aizliegums attiecas tikai uz tām sugām, kas ir uzskaitītas Direktīvas 2009/147 1. pielikumā vai ir pakļautas noteiktam riskam, vai ilgtermiņā cieš no populācijas samazināšanās?

2. Vai Direktīvas 2009/147 5. panta a) līdz d) apakšpunktā, kā arī Padomes Direktīvas 92/43/EEK (1992. gada 21. maijs) par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību 12. panta a) līdz c) apakšpunktā ietvertie vārdi “apzināta nonāvēšana/traucēšana/iznīcināšana” ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem netiek pieļauta valsts prakse, saskaņā ar kuru, ja pasākumu mērķis acīmredzami nav sugas nonāvēšana vai traucēšana (piemēram, mežsaimniecības pasākumi vai zemes attīstīšana), ir jāpastāv riskam, ka pasākumi apdraudēs sugas aizsardzības statusu, lai pasākumiem piemērotu aizliegumu?

Pirmais un otrais jautājums tiek uzdoti, it īpaši ņemot vērā:

- to, ka Direktīvas 2009/147 5. pants attiecas uz visu 1. panta 1. punktā minēto putnu sugu aizsardzību veidā, kā Direktīvas 92/43 1. panta m) punktā tiek definēti “īpatņi”;
- to, ka jautājums par sugas aizsardzības statusu tiek uzskatīts par atbilstošu galvenokārt saistībā ar atkāpi, kas minēta Direktīvas 92/43 16. pantā (atkāpe paredz, ka nepastāv apmierinošas alternatīvas un ka atkāpe nenodara kaitējumu attiecīgo sugu populāciju uzturēšanai labvēlīgā aizsardzības statusā to dabiskās izplatības areālā) vai Direktīvas 2009/147 9. pantā (atkāpe nedrīkst būt nesaderīga ar minēto direktīvu, kuras 2. pantā dalībvalstīm tiek prasīts veikt nepieciešamos pasākumus, lai uzturētu 1. pantā minēto sugu populāciju tādā līmenī, kas jo īpaši atbilst ekoloģijas, zinātnes un kultūras prasībām).

3. Ja atbilde uz kādu no otrā jautājuma daļām ir tāda, ka ir jāizvērtē kaitējums kādā līmenī, kas nav individuālais līmenis, lai varētu piemērot šo aizliegumu, vai ir jāveic novērtējums par kādu no šādiem līmeņiem vai kādā no šiem līmeņiem:

- a. konkrēta ģeogrāfiski ierobežota populācijas daļa saskaņā ar a) apakšpunktu, piemēram, reģiona, dalībvalsts vai Eiropas Savienības robežās;
- b. attiecīgā lokālā populācija (bioloģiski izolēta no citām sugas populācijām);
- c. attiecīgā metapopulācija ¹;

¹ “Metapopulācija” ir apakšpopulāciju kopums ar vājiem kontaktiem, kurā dažas apakšpopulācijas izmirst, bet citas laika gaitā tiek stiprinātas, un izmirušo apakšpopulāciju apdzīvotas teritorijas vēlāk var rekolonizēt blakus esošās apakšpopulācijas.

- d. visa sugas populācija attiecīgajā sugas bioģeogrāfiskā reģiona daļā?
4. Vai jēdziens “noplicināšana vai iznīcināšana” attiecībā uz Direktīvas 92/43 12. panta d) punktā minēto dzīvnieku vairošanās areālu ir interpretējams tādējādi, ka ar to tiek izslēgta valsts prakse, kas nozīmē, ka, neraugoties uz piesardzības pasākumiem, attiecīgās sugas dzīvotnes nepārtraukta ekoloģiskā funkcionalitāte (*continuous ecological functionality, CEF*) tiek zaudēta kaitējuma, iznīcināšanas vai noplicināšanas dēļ (tieši vai netieši, individuāli vai kumulatīvi), un tādējādi aizliegums tiek piemērots tikai tad, ja attiecīgās sugas aizsardzības statuss kādā no 3. jautājumā minētajiem līmeņiem visticamāk pasliktināsies?
5. Ja atbilde uz ceturto jautājumu ir noliedzīga, proti, lai varētu piemērot aizliegumu, tiek novērtēts cita līmeņa kaitējums, nevis tas, kas attiecas uz dzīvotni konkrētajā platībā, vai ir jāveic novērtējums par kādu no šādiem līmeņiem vai kādā no šiem līmeņiem:
- konkrēta ģeogrāfiski ierobežota populācijas daļa saskaņā ar a) apakšpunktu, piemēram, reģiona, dalībvalsts vai Eiropas Savienības robežās;
 - attiecīgā lokālā populācija (bioloģiski izolēta no citām sugas populācijām);
 - attiecīgā metapopulācija;
 - visa sugas populācija attiecīgajā sugas bioģeogrāfiskā reģiona daļā?

2. un 4. jautājums, ko uzdeva *mark- och miljödombstolen* (Zemes un vides tiesa, Zviedrija), ietver jautājumu par to, vai direktīvu stingro aizsardzību vairs nepiemēro sugām, attiecībā uz kurām ir sasniegts direktīvas mērķis (labvēlīgs aizsardzības statuss).

Atbilstošās Savienības tiesību normas un Tiesas judikatūra

Padomes Direktīva 92/443/EEK (1992. gada 21. maijs) par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību, 12. pants un 2., 4. un 5. pielikums

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/147/EK (2009. gada 30. novembris) par savvaļas putnu aizsardzību, 5. pants un 1. līdz 3. pielikums

Eiropas Komisijas Vadlīnijas par Kopienų nozīmes dzīvnieku sugu stingru aizsardzību atbilstoši direktīvai 92/43 (galīgā redakcija, 2007. gada februāris)

Sprīdums, 2002. gada 30. janvāris, Komisija/Grieķija, C-103/00, EU:C:2002:60

Sprīdums, 2006. gada 10. janvāris, Komisija/Vācija, C-98/03, EU:C:2006:3

Spriedums, 2006. gada 18. maijs, Komisija/Spānija, C-221/04, EU:C:2006:329

Spriedums, 2007. gada 14. jūnijs, Komisija/Somija, C-342/05, EU:C:2007:341

Spriedums, 2011. gada 9. jūnijs, Komisija/Francija, C-383/09, EU:C:2011:369

Spriedums, 2016. gada 10. novembris, Komisija/Grieķija, C-504/14, EU:C:2016:847

Spriedums, 2018. gada 17. aprīlis, Komisija/Polija, C-441/17, EU:C:2018:255, 237. punkts

Atzinums lietā C-6/04, Komisija/Apvienotā Karaliste, EU:C:2005:372

Atzinums lietā C-221/04, Komisija/Spānija, EU:C:2005:777

Attiecīgās valsts tiesību normas un judikatūra, uz ko atsaucas valsts tiesas

Skogsvårdslag (1979:429) (Likums (1979:429) par mežsaimniecību)

Miljöbalk (1998:809) (Vides kodekss (1998:809)), 8. nodaļas 1. punkts

Artskyddsförordning (2007:845) (Sugu aizsardzības rīkojums (2007:845)), 4. punkts, 1. pielikums

Skogsstyrelsens föreskrifter och allmänna råd (SKFS 2011:7) (Mežsaimniecības aģentūras noteikumi un vispārīgie norādījumi (SKFS 2011:7)), kas formulēti saskaņā ar SKSFS 2013:2

Naturvårdsverkets "Handbok för artskyddsförordningen", 2009:2 (Vides aizsardzības aģentūras "Sugu aizsardzības rīkojuma rokasgrāmata", 2009:2), pirmais izdevums, 2009. gada aprīlis

Mark- och miljööverdomstolen (Zemes un vides apelācijas tiesa) spriedums lietā M 1713-13

Mark- och miljööverdomstolen (Zemes un vides apelācijas tiesa) spriedums lietā M 11317-14

Mark- och miljööverdomstolen (Zemes un vides apelācijas tiesa) spriedums lietā M 10104-17

Īss pamatlīstas faktisko apstākļu un tiesvedības izklāsts

- 1 Lieta attiecas uz paziņojumu par mežizstrādi, kas iesniegts *Skogsstyrelsen* (Zviedrijas Mežu aģentūra) attiecībā uz meža platību Heridas (*Härryda*) pašvaldībā. Paziņojums attiecas uz galveno cirti, kas nozīmē, ka visi koki tiek

izcirsti, izņemot ierobežotu koku skaitu, kas ir jā saglabā saskaņā ar *Sogsstyrelsen* pamatnostādņēm.

- 2 Meža platībā atrodas šādu putnu sugu dzīvotnes: mazā dzeņa (*Dryobates minor*), medņa (*Tetrao urogallus*), pelēkā zilītes (*Poecile montanus*), zeltgalvīša (*Regulus regulus*) un meža zilītes (*Periparus ater*). Arī purva varde (*Rana arvalis*) ir sastopama šajā platībā. Ir ļoti ticams, ka šīs sugas izmanto šo platību vairošanās nolūkos, un atkarībā no tā, kurā katras sugas dzīves cikla posmā notiek mežistrāde, tās rezultātā tiks traucēti vai nonāvēti sugu īpatņi. Jebkuras olas, kas atrodas platībā mežistrādes laikā, tiks iznīcinātas.
- 3 *Sogsstyrelsen* (Mežu aģentūra) kā uzraudzības iestāde sniedza īpašas norādes par veicamajiem piesardzības pasākumiem un, ja tiek ievēroti norādījumi, uzskatīja, ka mežistrāde nav pretrunā nevienam no *Arskydsförordningen* (Sugu aizsardzības rīkojums, turpmāk tekstā – “*ASF*”) noteiktajiem aizliegumiem; tas ir dokuments, ar kuru Direktīvā 92/43 un Direktīvā 2009/147 noteikto stingro sugu aizsardzību transponē Zviedrijas tiesību aktos. *Sogsstyrelsen* noteiktie piesardzības pasākumi nav juridiski saistoši – tās ir tikai rekomendācijas.
- 4 2016. gada 22. decembrī *Föreningen Skydda Skogen* (Mežu aizsardzības asociācija, turpmāk tekstā – “*föreningen*”) pieprasīja *Länsstyrelsen i Västra Götalands län* (Vesterjētlandes lēnes Reģionālā administratīvā padome) (kas ir reģionālā uzraudzības iestāde saskaņā ar *ASF*; turpmāk tekstā – “*Länsstyrelsen*”) rīkoties, pamatojoties uz paziņojumu par mežistrādi un *Sogsstyrelsen* īpašajām vadlīnijām. *Föreningen* apgalvoja, ka, neraugoties uz *Sogsstyrelsen* sniegtajiem norādījumiem, mežistrāde ir *ASF* noteikto aizliegumu pārkāpums.
- 5 *Länsstyrelsen* konstatēja, ka saskaņā ar *ASF* nav nepieciešams atkāpes novērtējums. Tas nozīmē, ka *länsstyrelsen* uzskatīja, ka pasākumi nav pretrunā *ASF* noteiktajiem aizliegumiem ar nosacījumu, ka tiek veikti īpašajās pamatnostādņēs noteiktie piesardzības pasākumi.
- 6 *Föreningen* vērsās ar apelācijas prasību iesniedzējtiesā pret *länsstyrelsen* lēmumu neveikt nekādas izpildes darbības. *Föreningen* galvenais prasījums ir tāds, ka iesniedzējtiesai ir jāatceļ *länsstyrelsen* lēmums un jāizdod rīkojums, ka plānotie mežsaimniecības pasākumi nav pieļaujami, jo tie ir pretrunā *ASF* noteiktajiem aizliegumiem.

Lietas dalībnieku galvenie argumenti

Föreningen

- 7 Svarīgs jautājums ir tas, vai plānotos mežsaimniecības pasākumus, tostarp plānotos meža atjaunošanas un stādīšanas pasākumus, pat ievērojot *Skogsstyrelsen* ieteiktos piesardzības pasākumus, var veikt bez atkāpes no *ASF*. Norādītajiem piesardzības pasākumiem jābūt pietiekamiem, lai saglabātu visu aizsargājamo sugu dzīvotņu nepārtrauktu ekoloģisko funkciju, un tie nedrīkst noplicināt šo

funkciju. Tas ir īpaši svarīgi attiecībā uz platībā esošajām sugām, kurām nav labvēlīga aizsardzības statusa valsts/lokālā līmenī, piemēram, mazais dzenis, zaļā dzilna, mednis, rubenis, ķīķis, vistu vanags, zeltgalvītis un pelēkā zīlīte. Šā novērtējuma nolūkā katra suga ir jānovērtē un jāpārbauda atsevišķi.

- 8 Novērtējumā par to, vai ir nepieciešama atkāpe (t.i., vai pasākumi ietilpst aizlieguma darbības jomā), ir jānovērtē ietekme uz lokālās un reģionālās populācijas labvēlīgo aizsardzības statusu, kā arī uz dzīvotnes nepārtrauktas ekoloģiskās funkcijas bojāšanu vai noplicināšanu. Tāpat nav pieļaujama pakāpeniska noplicināšana, kas attiecas arī uz platības nepārtrauktu ekoloģisko funkciju. Tas nozīmē, ka ir jāņem vērā arī pašreizējā zemes izmantošanas prakse, piemēram, meža stādījumi un mežaudžu apsaimniekošana. Piemēram, ja pašreizējais zemes izmantojums, piemēram, mežsaimniecības pasākumi, rada acīmredzamu kaitējumu aizsargājamo sugu dzīvotnēm un samazina populāciju šajā platībā, dalībvalstij ir pienākums to novērst. Novērtējumā ir jāņem vērā arī kumulatīvā ietekme un piesardzības principa piemērošana. Platībā ir jāaglabā visu aizsargājamo sugu nepārtraukta ekoloģiskā funkcija. Turklāt *Skogsvårdsstyrelsen* vadlīnijās nav noteikts aizliegums veikt mežsaimniecības pasākumus putnu vairošanās sezonā, neskatoties uz to, ka ASF 4. pants to skaidri nepieļauj.
- 9 Ja meža platība tiek izcirsta saskaņā ar *Skogsvårdsstyrelsen* vadlīnijām, meža dzīvotne izzūd, un daļa no aizsargājamo sugu dzīvotnēm, kas pašlaik atrodas šajā platībā, arī izzūdīs. Izzūd vainagu projekcija un meža daudzveidība, retinātās teritorijas un bagātīgā melleņu krūmu zemsedze. Izzustu arī lapkoku nozīmīgā klātbūtne, kā arī tiktu pārtraukta bagātīgā mirstošo koku un atmirušās koksnes veidošanās platībā. Kopumā tas nopietni negatīvi ietekmētu tādas sugas kā mazais dzenis, melnā dzilna, zaļā dzilna, mednis, rubenis, ķīķis, vistu vanags, riekstrozis, pelēkā zīlīte, zeltgalvītis, kā arī purva varde.

Länsstyrelsen

- 10 Pamatojoties uz šķietami vispārpieņemto rīcību attiecībā uz savvaļas putniem, tikai sugas, kuras ASF 1. pielikumā ir apzīmētas ar burtu “B” un tādējādi uz tām attiecas ES intereses veidot īpašas aizsardzības un saglabāšanas zonas, Sarkanajā grāmatā iekļautās sugas un sugas, kuru populācija saskaņā ar Zviedrijas vaislas putnu skaitīšanas datiem pēdējo 30 gadu laikā (vai trīs paaudzēs) ir samazinājusies par vairāk nekā 50 %, ir iekļautas ASF aizliegumos.
- 11 Ja pasākuma mērķis nepārprotami nav nonāvēt vai traucēt sugām, piemēram, veicot mežsaimniecības pasākumus, ir pamatoti uzskatīt, ka būtu jāpastāv riskam, ka radīsies negatīva ietekme uz sugas aizsardzības statusu, lai varētu piemērot aizliegumus, (skat. arī *mark- och Miljöverdomstolen* (Zemes un vides apelācijas tiesa) spriedumu lietā M 1317–14).
- 12 Attiecībā uz aizliegumu nodarīt kaitējumu dzīvnieku vairošanās vai atpūtas teritorijām vai iznīcināt tās, nav prasības par to, ka kaitējumam vai iznīcināšanai ir

jābūt tīšai. Aizliegumu piemēro tikai tad, ja pastāv risks, ka attiecīgās sugas aizsardzības statuss pasliktināsies. Atbalstu šādai interpretācijai var atrast arī *mark- och miljööverdomstolen* (Zemes un vides apelācijas tiesa) spriedumā lietā M 11317-14, kurā, pēc *länsstyrelsen* domām, šī tiesa piešķir lielu nozīmi tam, ka ietekme skāra sugai svarīgu teritoriju (turpmāk tekstā – “pamatzona”). Interpretācijā, kurā netiktu ņemts vērā ietekmes uz aizsardzības statusu risks, daudzos gadījumos tiktu pārsniegts nepieciešamais, lai sasniegtu sugu aizsardzības mērķi. Tā pamatā ir stingrie nosacījumi atkāpju piešķiršanai (skat. arī *mark- och miljööverdomstolen* spriedumu lietā M 1713–13 un Komisijas pamatnostādņu 5. piezīmi), kas paredz, ka pasākumus aizliegumu piemērošanai principā nevar ieviest. Piemēram, 10. janvāra spriedumā lietā Komisija/Vācija, C-98/03 arī tika precizēts, ka mežsaimniecība nav īpašs iemesls atkāpei.

- 13 Pirms attiecīgā gadījumā kļūst svarīgi novērtēt pasākuma ietekmi uz attiecīgās sugas aizsardzības statusu, vispirms ir jākonstatē, ka pasākums faktiski ietekmē sugas vairošanās vietas un/vai atpūtas vietas ASF 4. punkta 4. apakšpunktā minētajā veidā.
- 14 Termiņš “noplicināšana” nav definēts Direktīvā 92/43, bet saskaņā ar Komisijas sniegtajām norādēm noplicināšana/kaitējums ir definēts kā vairošanās vietas vai atpūtas vietas fiziska noplicināšana. *Naturvårdsverket* (Zviedrijas Vides aizsardzības aģentūra) savā *Handbok för artskyddsförordningen* (Sugu aizsardzības rīkojuma rokasgrāmata) raksta, ka “ir iespējams, ka noplicināšana uzreiz neizraisa vairošanās vai atpūtas vietas izzušanu, bet tās rezultātā pakāpeniski pasliktinās teritorijas darbības kvalitāte”.
- 15 Lai pakāpeniski noplicinātu vai nodarītu kaitējumu sugas dzīvotnei, uz ko attiecas ASF 4. panta 4. punktā paredzētais aizliegums, ir jābūt tāda mēroga noplicināšanai, no kuras dzīvotne nevar atgūties dabiskā ceļā, t.i., noplicināšana, kuras negatīvā ietekme ir neatgriezeniska un kas salīdzinoši acīmredzami, pat tad, ja tas notiek pakāpeniski, noved pie tā, ka dzīvotne galu galā zaudē savu nepārtraukto ekoloģisko funkciju attiecīgajai sugai. Mežizstrāde bieži var izraisīt dažu sugu dzīvotņu noplicināšanu, bet ne vienmēr šāda noplicināšana automātiski tiek aizliegta. Attiecībā uz mežsaimniecību kopumā mežu izmantošanu pašu par sevi nevar uzskatīt par pakāpenisku noplicināšanu. Ja lielāks skaits paziņojumu par mežizstrādi ierobežotā platībā kopā izraisītu sugas dzīvotnes nepārtrauktās ekoloģiskās funkcijas zudumu, iestādes var iejaukties pat tad, ja katrai atsevišķai mežizstrādei šādas ietekmes nebūtu. Tomēr šāds kumulatīvs novērtējums var balstīties tikai uz to, ko var paredzēt, piemēram, pamatojoties uz saņemtajiem paziņojumiem par mežizstrādi.
- 16 Novērtējot darbības ietekmi uz sugu, ir pamats aplūkot darbības ietekmi ne tikai attiecīgajā biogeogrāfiskajā reģionā, bet arī lokāli. Veidam, kādā jāveic robežas noteikšana, jābūt piemērotam attiecīgajai sugai. Ja attiecīgā suga ir plaši izplatīta un nav jutīga pret atsevišķiem dzīvotņu zaudējumiem (nav prasīga attiecībā uz tās dzīvotnēm), sugai būtu jābūt noturīgākai, saskaroties ar nepārtraukto ekoloģisko funkciju zaudējumiem vismaz dažās mazāk nozīmīgās dzīvotnēs. Turpretim retāk

sastopamas sugas, kurām ir augstākas prasības attiecībā uz to dzīvotnēm, jo īpaši, ja dzīvotnes ir reti sastopamas, ir jutīgākas (t.i., pastāv lielāks risks, ka to aizsardzības statuss pasliktinās) attiecībā uz plašāka dzīvotņu klāsta nepārtrauktas ekoloģiskās funkcijas zaudējumiem. Tas pats ir jāsaprot kā attiecināms uz sugām, kas to reprodūktīvās bioloģijas dēļ ir jutīgas arī pret atsevišķām neveiksmīgām vairošanās sezonām vai atsevišķiem zaudējumiem, kā tas ir, piemēram, daudzu plēsīgo putnu gadījumā.

- 17 Rezumējot – *ASF* 4. panta 4. punktā noteiktais aizliegums ir piemērojams, ja attiecīgās sugas dzīvotnes nepārtrauktā ekoloģiskā funkcija tiek zaudēta bojājuma, iznīcināšanas vai noplicināšanas dēļ (tieši vai netieši, atsevišķi vai kumulatīvi), vienlaikus pastāvot riskam, ka radīsies nelabvēlīga ietekme uz sugas aizsardzības statusu.

Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu pamatojuma kopsavilkums

- 18 Ar *ASF* 4. panta 1. punktu un 2. punkta p) apakšpunktu tiek transponēti Direktīvas 92/43 12. pantā un Direktīvas 2009/147 5. pantā noteiktie aizliegumi. Saskaņā ar *ASF* 14. pantu *lānsstyrelsen* atsevišķos gadījumos var piešķirt atkāpi no 4. punktā minētajiem aizliegumiem. Šajā lietā *lānsstyrelsen* ir konstatējusi, ka attiecīgajai mežizstrādei nav nepieciešama atkāpe, kas nozīmē, ka *lānsstyrelsen* uzskata, ka *ASF* 4. pantā minētie aizliegumi nav piemērojami. Šajā ziņā *lānsstyrelsen* ir atsaukusies uz *mark- och miljööverdomstolen* (Zemes un vides apelācijas tiesa) nolēmumiem.
- 19 Savā spriedumā lietā M 11317-14 *mark- och miljööverdomstolen* (Zemes un vides apelācijas tiesa) konstatēja, ka ir pamatoti pieprasīt, lai pastāvētu risks, ka varētu tikt apdraudēts aizsargājamo sugu aizsardzības statuss platībā, lai varētu piemērot *ASF* 4. panta 1. un 2. punktā noteiktos aizliegumus, ja ir skaidrs, ka darbības mērķis nav nonāvēt dzīvnieku sugas vai traucēt tām. *Mark- och miljööverdomstolen* uzskata, ka darbības ietekme uz attiecīgo sugu aizsardzības statusu jānovērtē ne tikai attiecīgajā biogeogrāfiskajā reģionā, bet arī lokālā mērogā. Pēc *mark- och miljööverdomstolen* ieskatiem minētā novērtējuma norobežošana ir jāveic, ņemot vērā attiecīgās sugas. Lietā, kas tika izskatīta *mark- och miljööverdomstolen*, attiecīgās darbības rezultātā tiktu iznīcinātas suga, kas ir stingri aizsargāta saskaņā ar Direktīvu 92/43, vairošanās vietas. *Mark- och miljööverdomstolen* atļāva šo darbību un uz to attiecināja aizsardzības pasākumus, veidojot attiecīgo sugu vairošanās vietas sugas populācijas apdzīvotā platībā Gotlandes ziemeļu daļā. *Mark- och miljööverdomstolen* konstatēja, ka aizsardzības pasākumi nozīmē, ka *ASF* 4. pantā minētie aizliegumi nav piemērojami.
- 20 Iesniedzējtiesas galvenais jautājums ir par to, vai Direktīvā 92/43 paredzētā stingrā aizsardzība vairs nav piemērojama attiecībā uz sugām, kurām ir sasniegts direktīvas mērķis par labvēlīgu aizsardzības statusu.
- 21 Balstoties uz iepriekš minēto un ņemot vērā lietas faktus, iesniedzējtiesa ir izvirzījusi vairākus jautājumus par valsts prakses saderību ar ES tiesību aktiem

attiecībā uz pasākumu mērķa novērtējumu un to ietekmi uz aizsargājamo sugu aizsardzības statusu.

- 22 Pirmkārt, iesniedzējtiesa jautā, vai ir saderīgi ar Direktīvu 2009/147 saskaņā ar valsts tiesu praksi pieprasīt, lai kāda suga būtu iekļauta minētās direktīvas 1. pielikumā, lai uz to attiektos šīs direktīvas 5. pantā paredzētie aizliegumi, vai lai attiecīgā suga būtu pakļauta noteiktam apdraudējuma līmenim vai, lai tās populācija ilgtermiņā samazinātos, lai tai piemērotu minētos aizliegumus.
- 23 Otrkārt, iesniedzējtiesa jautā, vai ir saderīgi ar Direktīvas 92/43 12. pantu un Direktīvas 2009/147 5. pantu valsts praksē noteikt prasību, ka ir jāpastāv kaitīgas ietekmes uz sugas aizsardzības statusu riskam, lai pasākums, kura mērķis acīmredzami nav nonāvēt vai traucēt aizsargātās sugas īpatņus, vai iznīcināt šādas sugas olas, būtu pretrunā *ASF* 4. pantā paredzētajiem aizliegumiem.
- 24 Treškārt, iesniedzējtiesa jautā, vai ir saderīgi ar Direktīvas 92/43 12. panta d) punktu saskaņā ar valsts praksi izstrādāt prasību, ka ir jāpastāv riskam, ka aizsargājamo sugu aizsardzības stāvoklis pasliktināsies, lai piemērotu *ASF* 4. pantā paredzēto aizliegumu, ja attiecīgās sugas dzīvotnes nepārtraukta ekoloģiskā funkcija vienā platībā, neskatoties uz veiktajiem piesardzības pasākumiem, tiek zaudēta. Šo nepārtrauktās ekoloģiskās funkcijas zudumu var izraisīt bojājumi, iznīcināšana vai noplicināšana, kas var būt tieša vai netieša un var rasties gan atsevišķi, gan kumulatīvi.
- 25 Visbeidzot, iesniedzējtiesa šaubās par to, kādā līmenī jāveic ietekmes novērtējums, ja tas nav jāveic individuālā līmenī.